

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ואח' נ' ו'

בפני כב' השופטת אורית בן דור ליבל

תובעים

1. י'
2. ר'
3. ש'
4. ה'
5. ט'
6. ל'

באמצעות ב"כ עו"ד משה בראון

נגד

נתבעת

יו'

באמצעות ב"כ עו"ד לאה קליין אליאב

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21

תביעת מזונות קטינות שגילן מעל 6 שנים שהגיש אביהן כנגד אמן מכח חיוב מדין צדקה.

הרקע הצריך לעניין:

1. התובע 1 (ולהלן ולצורך הנוחות: "התובע") והנתבעת (ולהלן ביחד: "הצדדים") הם בני זוג לשעבר והתובעות 2-6 הן בנותיהן הקטינות (ולהלן: "הילדות" או "הקטינות"): XXX ילידת X; XXX ילידת X; XXX ילידת X; XXX ילידת X.
2. התובענה דן היא נדבך נוסף של סכסוך ארוך ומתמשך המתנהל בין הצדדים מזה מספר שנים אשר הורתו בתביעה שהגישה הנתבעת כנגד התובע בגין חטיפת הקטינות ארצה מארה"ב שהתקבלה ביום 13.3.13 על ידי בית משפט זה (תמ"ש 12-12-25882) (להלן: "הליך אמנת האג") ואושרה ביום 4.4.13 על ידי בית המשפט שלערעור (עמ"ש 13-03-42759) בעקבותיה שבו הקטינות לנתבעת לארה"ב. במסגרת הליך המשמורת שהתקיים בארה"ב נקבע בפסק דין מיום 6.9.11 כי התובע הוא ההורה המשמורן של הקטינות והן שבו להתגורר עמו בישראל בעוד הנתבעת נותרה בארה"ב. ביום 14.3.16 נקבע כי פסק הדין ניתן לאכיפה בישראל (תמ"ש 14-11-35961). בהמשך שבה אף הנתבעת ארצה אך היא נוסעת לארה"ב מעת לעת משום שעיקר פרנסתה שם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1 .3 הקטינות מצויות אפוא במשמורתו של התובע ומתגוררות עמו והליך של הסדרי התראותן
2 עם הנתבעת מתנהל בנפרד (תמ"ש 15118-04-15). למרבה הצער לא מתקיים כל קשר בין
3 הנתבעת לבין התובעות 2-3, וקשר עם התובעות 4-5 מתקיים אחת לשבוע למשך כשעתיים
4 ומחצה (ראו תסקיר מיום 25.7.17).

5
6 .4 לצדדים דירת מגורים ברח' XXX בית שמש (להלן: "דירת הצדדים"). ביום 18.1.17 ניתן
7 פסק דין לפירוק השיתוף בדירת הצדדים וב"כ הצדדים מונו ככונסי נכסים לצורך מכירתה
8 (במסגרת תמ"ש 28127-03-03). ביום 10.7.17 אושר הסכם מכר דירת המגורים בתמורה
9 לסך של 2,068,000 ₪ (במסגרת תמ"ש 59610-0-17). יתרת סילוק המשכנתא הרובצת על
10 דירה עומדת על שיעור של 10% בקירוב מתמורת המכירה (ראו סעיף 6 לתצהיר התובע
11 מיום 5.9.16 בתמ"ש 28127-03-13).

12
13 .5 ביום 21.1.16 נישא הנתבע בשנית, לגבי XXX, לה 5 ילדים מנישואיה הקודמים המתגוררים
14 עם התובע והקטינות. עד לחודש 4/17 התגוררו כולם בדירת הצדדים וביום 9.4.17 עברו
15 להתגורר בדירה בשכירות חודשית.

תמצית טענות הצדדים:

16
17
18
19 .6 בכתב התביעה טען התובע כי הנתבעת חייבת במלוא מזונותיהן של התובעות 1-2 שגילן מעל
20 15 שנה, ובמזונות התובעות 3-5 מעבר לצרכיהן ההכרחיים (אשר הועמדו על ידו על הסך של
21 1,250 ₪), וזאת בהתאם להכנסתה אשר לדבריו גבוהה עשרות מונים משלו ולרכושה. בכתב
22 התביעה טען הנתבע להוצאות חודשיות של הקטינות בסך של 10,800 ₪ ולעלות מדור עבור
23 הקטינות בסך של 6,000 ₪ ועתר לחיוב הנתבעת בסך של 8,670 ₪ לחודש. בסיכומים טען
24 התובע כי הנתבעת חייבת במחצית הוצאות כל אחת מהבנות אשר עולות לדבריו לסך כולל
25 של 13,812 ₪, והעמיד את עתירתו על הסך של 6,906 ₪.

26
27 .7 הנתבעת כופרת בחובתה להשתתף במזונות הקטינות, טוענת כי הכנסתה הזעומה אינה
28 מספיקה למחייתה ולצרכיה ההכרחיים, וכי היא פטורה מהשתתפות בהוצאותיהן של
29 הקטינות 1-3 מדין צדקה גם משום שהן מסרבות לקשר עמה. כן מדגישה הנתבעת כי
30 התביעה מקוממת, טרדנית וקנטרנית וכי התובע מבקש להשיג באמצעותה תוצאה שטרחיק
31 אותה חזרה לארה"ב על מנת להתפרנס סכומים גבוהים יותר וכך להביא לניתוקה
32 מהקטינות.

33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1 בסיכומיה הדגישה הנתבעת את הטענה כי התובע מנסה למחוק אותה מחיי הקטינות, וכך
2 לכתחילה חטף אותן ארצה, מכנה את רעייתו כאמן של הקטינות ("יש לבנות אמא שנמצאת
3 בבית", עמ' 7 שורה 8 לפרוטוקול), שינה את שמות התובעות 2 ו- 5 ללא הסכמתה (עמ' 8
4 שורות 28-35 לפרוטוקול), רשם את הקטינות למסגרות חינוך ללא אישורה (עמ' 10 שורות
5 28-29 לפרוטוקול), מסרב לעדכנה בקורותיהן בבית הספר (עמ' 11 שורות 6-10 לפרוטוקול),
6 והכניס את הקטינות לטיפול רגשי ללא ידיעתה ומבלי לקבל את הסכמתה (שם, שורה 29).

דיון והכרעה:

8
9
10 8. לאחרונה נזקק בית המשפט העליון בהרכב מורחב של שבעה שופטים לשאלת חלוקת נטל
11 חיוב המזונות בין ההורים ונקבעה הלכה לפיה בגילאי 6-15 שנים החיוב במזונות הוא מדין
12 צדקה החל במידה שווה על שני ההורים, תוך שחלוקת החיוב ביניהם תיקבע על פי
13 יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות, לרבות הכנסה משכר עבודה [בע"מ 919/15
14 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 19.7.17) (להלן: "פרשת פלונית")]. בכך למעשה השוו את
15 הדין החל בגילאים 6-15 שנים לזה החל בגילאי 15-18 שנים, שגם אז החיוב על פי הדין
16 העברי הוא מדין צדקה והוא מוטל על שני ההורים על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות
17 [פרשת פלונית, פסקה 20 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן, והאסמכתאות שם].

18
19 אכיפתו של חיוב הצדקה – על האב או על האם – מותנית בשני תנאים מצטברים: כי ההורה
20 עצמו הוא אמיד כך שלאחר סיפוק צרכיו שלו נותר בידו ליתן צדקה; וכי הקטין נצרך ואין
21 לו מקורות עצמאיים משלו לסיפוק צרכיו. שיעור מזונות ילדים מדין צדקה נועד להביא את
22 הילד ככל הניתן לרמת החיים שבה הורגל ערב הגירושין [פרשת פלונית, פסקאות 24-25, 27
23 לפסק דינו של השופט פוגלמן].

24
25 9. לצורך קביעת מזונות מדין צדקה יש לאמוד בשלב ראשון את צרכי הקטין מכל מין וסוג
26 שהוא, ובשלב שני לבחון את השיעור היחסי בנטל המזונות, בהתאם לשיעור היחסי של
27 ההכנסות הפנויות של כל אחד מן ההורים [ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 822, 828].

28
29 10. בפסיקת בתי המשפט נקבעו חזקות עובדתיות, על פיהן סך ההוצאה עבור צרכי הבסיסיים
30 של קטין הוא 1,400 ₪, לא כולל חינוך ומדור [ראו: בר"ע (מחוזי ת"א) 1895/02 ב.י. נ' ב.נ.
31 (פורסם בנבו, 2003); ע"מ 789/05 (מחוזי י-ם) ע.ד. נ' ע.י. (פורסם בנבו, 2006); בע"מ
32 8542/10 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 2010)].

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1 באשר לרכיב המדור ההנחה היא, כי חלקו של ילד אחד בעלות המדור שלו ושל ההורה
2 המשמורן גם יחד, מגיעה לכדי 30% מעלות המדור בכללותו (שני ילדים 40% ושלושה ילדים
3 50%) [ראו: ע"א 52/87 הראל נ' הראל, פ"ד מג(4) 201, 205 (1989); ע"א 764/87 אוהר נ'
4 אוהר (פורסם בנבו, 1987)]. הואיל וגדר המחלוקת אינו באשר לצרכים הבסיסיים, הרי
5 שהאמור בפסקה זו הובא אך לשם הבהרה ומתן קנה מידה לבחינת כלל הצרכים של
6 הקטינות.

7
8 11. כאשר בוחנים את יכולתו הכלכלית של חייב במזונות יש להביא בחשבון לא רק את הכנסתו
9 מעבודה אלא גם את המקורות הכלכליים העומדים לרשותו, לרבות נכסיו [ע"א 130/93
10 פרייס נ' פרייס פ"ד לח (2) 721, 725], ואף את פוטנציאל השתכרותו [ע"א 239/85 עמיצור נ'
11 עמיצור פ"ד מ (1) 147, 151-152].

צרכי הקטינות

12
13
14
15 12. בכתב התביעה טען הנתבע, כנזכר, להוצאות חודשיות של הקטינות בסך של 10,800 ₪
16 ולעלות מדור בסך של 6,000 ₪ (לאחר שיעזבו את דירת הצדדים), ועתר לחיוב הנתבעת בסך
17 של 8,670 ₪ לפי הפירוט: 2,350 ₪ עבור הקטינה 2; 2,270 ₪ עבור הקטינה 3; 1020 ₪ עבור
18 הקטינה 4; 420 ₪ עבור הקטינה 5; 370 ₪ עבור הקטינה 6; 700 ₪ בעד השתתפות
19 בהוצאות אחזקת מדור ו- 1540 ₪ עבור מדור (חלקן היחסי מעלות התשלום החודשי של
20 המשכנתא).

21 בסיכומיו, אשר הוגשו לאחר שפינה את דירת הצדדים, עדכן התובע את סכום המדור לסך
22 של 4,200 ₪ וטען כי סך כל הוצאות הקטינות, כולל עלות מדור ואחזקת מדור, עולה כדי
23 13,812 ₪, לפי הפירוט: 3,078 ₪ עבור הקטינה 2; 2,998 ₪ עבור כל אחת מהקטינות 3-4;
24 2,390 ₪ עבור הקטינה 5; 2,348 ₪ עבור הקטינה 6, ועתר לחיוב הנתבעת במחצית
25 מהסכומים.

26 בסעיף 42 לכתב ההגנה הכחישה הנתבעת את כלל הסכומים שפורטו וטענה כי הם מופרזים
27 ומנופחים ואינם משקפים את הוצאות הקטינות למעשה, וטענה כי אינדיקציה לכך היא
28 שאין הם עולים בקנה אחד עם הכנסתו הנתענת של התובע.

29
30 13. הלכה פסוקה היא כי תביעת מזונות, ככל תביעה כספית אחרת, יש לבסס ולהוכיח בראיות
31 ואסמכתאות [ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ (1) 69]. התובע לא צירף אסמכתאות להוכחת
32 כלל הצרכים הנתענים על ידו והסתפק באסמכתאות חלקיות להוצאות אחזקת המדור
33 המסתכמות בסך חודשי של 852 ₪ (מים 143 ₪; חשמל 273 ₪; גז 136 ₪; בזק 300 ₪),

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 ובצירוף פירוט תנועות בחשבון ופירוט עסקאות בכרטיסי אשראי אך אף לא טרח לפרט
2 אילו אסמכתאות ניתן למצוא בהם לכאורה להוכחת ההוצאות הנטענות.
- 3 14. בכתב התביעה התובע לא פרט את העובדה שנישא ושרעייתו, על חמשת ילדיה, מתגוררת
4 עמו בדירת הצדדים, וממילא לא טען לשיעור חלקן של הקטינות בהוצאות הבית, המדור
5 והכלכלה, בשים לב לעובדה שהן 5 מתוך 10 ילדים. יתרה מכך, לא אך שהתובע טען בסעיף
6 19 לכתב התביעה לחיוב הנתבעת בשיעור של 70% מכלל עלות המדור והוצאות המדור (כך
7 שלכאורה לא מתגוררות בבית עוד 6 נפשות) אלא אף הסתיר מבית המשפט את הסיכום בינו
8 ובין רעייתו לפיו היא נושאת בשיעור של 2/3 מעלות שכר הדירה (עמ' 21 שורות 1-2
9 לפרוטוקול), ואף עמד על טענותיו גם בשלב הסיכומים (סעיף 50 לסיכומים).
- 10 כמו כן, לא אך שהתובע לא המציא הסכם שכירות להוכחת תשלום שכר הדירה, אלא אף
11 התגלו סתירות בין ובין רעייתו בעניין זה. בעוד שהצהיר התובע כי הוא ורעייתו שוכרים
12 דירה בעלות של 4,000 ₪ לחודש (סעיף 7 ו-15 לתצהירו מיום 21.12.16), העידה הרעייה כי
13 גובה דמי השכירות עומד על סך של 4,200 ₪ לחודש (עמ' 21 שורות 1-2 לפרוטוקול).
14
- 15 15. חרף הסתירה האמורה, והיות והפער בגרסאות זניח, אניח לטובת הנתבע כי עלות המדור
16 עומדת על סך של 4,200 ₪. הוצאות אחזקת המדור שעלה בידי התובע להוכיח עולות כדי
17 852 ₪. היות והאסמכתא שצירף התובע באשר לתשלום הארנונה אינה מלמדת על גובה
18 התשלום השנתי והחודשי, והיות ועולה הימנה כי התובע זכאי להנחה בשיעור של 90%
19 מהעלות, אניח על דרך האומדנה כי כלל הוצאות אחזקת המדור, לרבות תשלום ארנונה
20 עולות כדי 1,000 ₪ לחודש. אניח גם כי הסכמת התובע ורעייתו לחלוקת עלות המדור
21 ביניהם אינה חלה על הוצאות אחזקת המדור וכי הם נושאים בעלות אחזקת המדור באופן
22 שווה.
23
- 24 16. מכיוון שהתובע לא צירף די אסמכתאות להוכחת כל רכיבי תביעתו ולא פירט את העובדה
25 שרעייתו עם חמשת ילדיה מתגוררת עמו, לא מצאתי להיכנס לכל פרט ופרט מרכיבי
26 התביעה הנטענים אלא לפסוק את המזונות על סמך הידיעה השיפוטית בדבר עלות מחייה
27 והוצאות ובהתחשב במגבלות שני הצדדים כך שהרף שינחה בהכרעה בסופו של יום יהיה
28 המינימלי.
- 29 חיזקה את עמדתי העובדה שאם האינדיקציה לקביעת שיעור מזונות מדין צדקה היא המצב
30 ששרר עובר לפירוד הצדדים, וביחס לרמת החיים שאליה הורגל הקטין קודם לכן, הרי
31 שבהליך אמנת האג שהתנהל לפני העיד התובע בעצמו כי המצב הכלכלי ששרר אז היה בכי
32 רע, ולדבריו "הצדדים הגיעו למצבו בו לא יכלו לספק לבנות את הצרכים הבסיסיים ביותר,
33 לרבות ביטוח בריאות, מזון, חינוך וביגוד מתאים..." (סעיף 25.3 לכתב ההגנה; ראו גם עמ'
34 30 שורות 3-4 לפרוטוקול מיום 21.1.13 ועמ' 39 שורות 22-21 לפרוטוקול מיום 27.1.13).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1
2
3 17. שיעור המזונות מדין צדקה הוא כאמור לשם קיום רמת החיים אשר הורגלו אליה הקטינות
4 עובר לפירוד הצדדים. היות ולדברי התובע עצמו לא סיפקו להן הצדדים ולו את המינימום
5 ההכרחי למחייתן הרי ששיעור המזונות מדין צדקה שיקבע יהיה למצער כזה שיבטיח רמת
6 חיים מינימאלית שתספק להן חיים שהן ראויות להם. בחינת פירוט הצרכים בכתב התביעה
7 מראה כי הם לא מהסוג של המינימום ההכרחי (כך למשל פירוט הצרכים החודשיים של כל
8 אחת מהתובעות 1-2 בטבלה שערך התובע בכתב התביעה: ביגוד בסך של 400 ₪;
9 קוסמטיקה והיגיינה בסך של 150 ₪; חופשות ונופשים בסך של 250 ₪; בילויים ודמי כיס
10 200 ₪).
- 11
12 18. שעה שהתובע לא פרט את הוצאות כלל בני הבית (12 במספר) אלא פרט את צרכי הקטינות
13 בלבד ולא הוכיחם, יש להעריך את צורכיהן על דרך האומדנה. ברור וידוע כי הגם שאין בכך
14 כדי לספק הוכחה מדויקת של הצרכים הנתבעים, הרי שלבית המשפט הסמכות לפסוק
15 מזונות (ולא כל שכן לאמוד צרכים של קטינים) על דרך האומדנה ומבלי להיזקק להוכחה
16 מדויקת של הצרכים וזאת בהתבסס על ניסיון חייו של השופט אשר בתוך עמו יושב [ראה:
17 ע"א 687/03 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 29, 33; ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ(1) 69]; ע"א
18 613/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 825; תמ"ש (טב) 12107-04-10 ס.ג. נ' ע.ג. (פורסם בנבו,
19 25.1.11)].
- 20
21 19. מחומר הראיות עולה כי צרכי הקטינות דומים לצרכים של קטינים מן הישוב בני גילם.
22 פסיקת בתי המשפט קבעה, כאמור, חזקה עובדתית, הניתנת לסתירה, לפיה צרכי
23 המינימאליים ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות ואשר מצויים בידיעה
24 כללית שיפוטית, עומדים כיום על סך של 1,400 ₪ ללא הוצאות מדור וללא הוצאות חינוך.
25 עם זאת, פסיקת מזונות למספר ילדים אינה נעשית בדרך של מכפלת סכומי המינימום,
26 וידועה האמרה גר לְאֶחָד - גֵר לְמֵאָה [ע"א 552/87 ורד נ' ורד, פ"ד מב(3) 599], או כי לצורך
27 הכנת מרק לאחד יש צורך בחומרים רבים, אך על מנת להאכיל מספר נוסף של אנשים די
28 להוסיף מים (השופט ניצן סילמן ב תמ"ש (קריות) 11650/07 פלונית נ' פלוני (לא פורסם,
29 22.1.2009)]. אף מפרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה [שהובאו בטבלה שפרט חברי
30 כבוד השופט פלקס בתמ"ש (י-ם) 3640/10 א.ב. נ' צ.ב. עמ' 36 (פורסם בנבו, 15.5.12)] ניתן
31 ללמוד כי חלקו של של בן הבית ה-5 (קרי, הילד השלישי) בכלל הוצאות הבית המונה 12
32 נפשות הוא בממוצע 8% בלבד, חלקו של בן הבית ה-7 (קרי, הילד החמישי) הוא בממוצע
33 7.3% מכלל הוצאות המשפחה, וחלקו של בן הבית ה-9 ואילך (קרי, החל מהילד השביעי)
34 עומד בממוצע על פחות מ-6% מתוך כלל הוצאות המשפחה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1
2 20. בשים לב למספר הנפשות בבית ולפסיקה הנוגעת לשיעור הצרכים המינימליים מצאתי
3 לקבוע את כלל צרכי כל אחת מהקטינות (פרט להוצאות המדור ואחזקתו) בסך של 1,100
4 ₪.
5 סה"כ הוצאות הקטינות, לא כולל הוצאות המדור, עולה אפוא כדי 5,500 ₪.
6 21. יש לזכור כי בעת חיוב במזונות יש גם להביא בחשבון את קצבת הילדים שמשתלמת לידי
7 התובע מאת המוסד לביטוח לאומי בעד הקטינות בסך של 864 ₪ לחודש [ע"א 142/81
8 ענתבי נ' ענתבי, פ"ד לה (4) 177, 179; תמ"ש (בי"ש) 8780/06 ב.ע נ' ב.ז (פורסם בנבו,
9 5.9.07)]. קרי, צרכי הקטינות, ללא עלות מדור והוצאות אחזקת מדור, בהפחתת קצבת
10 הילדים עולים כדי 4,636 ₪.

הכנסת התובע

11
12
13
14 22. לטענת התובע הכנסתו החודשית מכל המקורות, לרבות מקצבת ילדים בסך של 864 ₪,
15 מגעת לסך כולל של 6,170 ₪, לפי הפירוט: 1,550 ₪ הכנסה ממלגה מ"שיבת X"; \$600
16 (2,160 ₪ נכון לשער היציג ביום 15.5.17) ממתן שיעורים פרטיים; 1,600 ₪ ממלגה כאחראי
17 כולל בשעות אחר הצהריים (סעיפים 1-4 לסיכומיו).
18 לטענת הנתבעת התובע אינו ממצה את פוטנציאל הכנסתו, בוחר לעבוד במשרות שהכנסה
19 בצדן נמוכה מהמקובל וכי ביכולתו לעבוד ולהשתכר בעבודות נוספות.
20
21 23. טענת התובע להכנסתו הנמוכה אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שמשך תקופה ממושכת
22 (ממועד העברת המשמורת לידיו בחודש 9/11) נשא למעשה בצרכי הקטינות בעצמו, כאשר
23 הוא פירט שצורכיהן בלבד עולים לסכום הכפול מסכום הכנסתו הכוללת, וזאת אף מבלי
24 להתחשב בצרכיו ובהוצאותיו. אם הכנסתו דלה כפי שהוא מצהיר הרי שגרעון חודשי למשך
25 תקופה כה ממושכת היה בוודאי מוביל אותו למצב כלכלי קשה. בטופס הרצאת הפרטים
26 פירט התובע כי הוא חב לגמ"חים סך של \$35,000 וכי הוא נושא בהחזר חודשי של \$1,000.
27 אמנם החוב יכול ללמד לכאורה על הצורך של התובע להשלים את הגרעון החודשי ואולם
28 לטענת התובע גם לו, כמו לנתבעת, חובות גבוהים בגין ייצוג משפטי לו נזקק משך השנים
29 בהליכים השונים ולא ברור האם החוב לגמ"ח הוא בעד שכר טרחה או בעד תשלום צרכי
30 הקטינות. כמו כן, התובע לא סיפק פתרונים הכיחד הוא עומד בתשלום החזר חודשי של
31 ההלוואה בסך של \$1,000 העולה על 2/3 מהכנסתו ופשיטא כי עמידה בהחזר כנטען על ידו
32 הייתה מכניסה אותו לסחרור כלכלי גדול יותר. התובע אף העיד כי לשמחתו כלל אינו נדרש
33 לנצל את יתרת האשראי בחשבון הבנק (עמ' 12 שורה 21 לפרוטוקול) וכן הצהיר כי מקור

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 הפקדה במזומן לחשבון הבנק שלו הוא בהחזר הלוואה שנתן לחבר. הנה כי כן, לא אך
2 שהתובע לא נדרש להשתמש ביתרות האשראי העומדות לרשותו לצורך סיפוק צרכי
3 הקטינות מהכנסתו הנטענת אלא מצבו הכלכלי איתן ומאפשר לו להלוות כספים לאחרים.
4
- 5 24. בסעיף 17 לתצהירו טען התובע כי הוריו מסייעים בעדו בכלכלת הבנות (ראו גם עמ' 13
6 שורות 25-28 לפרוטוקול). ברם, מלבד העובדה שהתובע לא הביא ולו בדל של ראיה להוכחת
7 טענתו (דוגמת הצהרת ההורים, אסמכתא שהכספים מועברים מחשבון הבנק שלהם וגוי)
8 הרי שבעבר העיד כי הוא מקבל מהוריו תשלום בעד עזרה שהוא מעניק להם. משלא הוכח
9 על ידו אחרת אין להוציא מכלל אפשרות כי מצב זה נמשך גם כיום.
10 בהליך אמנת האג שהתנהל לפני העיד התובע כי הכנסתו נטו עולה כדי סך של 17,000 ₪
11 לחודש, בין היתר מתמורה בעד עזרה להוריו, כדלקמן:
12 **ש. במה אתה עובד עכשיו.**
13 **ת. עובד ב- 2 מקומות, מלמד בישיבה ברמת בית שמש וגם מגייס כספים עבור הישיבה.**
14 **אני מתפרנס גם מהמשפחה כרגע עד שהמשכורת שלי בישיבה תהיה יותר חזקה, כי צריך**
15 **קשרים עם אנשים. כפי שאתה יודע מה זה להשיג התרמות. לגייס משאבים. אני פה**
16 **בארץ 3 חודשים ועובד עם אנשים. יש תורם של 60,000 דולר לישיבה ולי יש מזה 10%**
17 **לפחות. עד שיתחיל לזרום כפי שצריך אני עוזר להורים במוסקבה. הם עוזרים לי במחיה.**
18 **אני עוזר להם בהעברת ביי"ס שלהם שם לישראל. הם עוזרים לי במימון צרכי.**
19 **ש. אז כמה כסף אתה מרוויח.**
20 **ת. ביחד עם ההוצאות שמסביב מרוויח בחודש 16 או 17 אלף ₪. אני מקווה שההוצאות**
21 **שלי ירדו ולא אצטרך לשלם לעו"ד ולדר'X.**
22 **ש. דיברתי על הכנסות שלך נטו היום ממ"י.**
23 **ת. בערך 16, 17 אלף ₪.**
24 **ש. נטו.**
25 **ת. כן."**
26 (עמ' 42 שורה 32 – עמ' 43 שורות 11-1 לפרוטוקול מיום 27.1.13, ההדגשות שלי - א.ב.ד.).
27
- 28 25. לטענת הנתבעת גם במסגרת הליך המשמורת בבית המשפט בארה"ב טען התובע כי ביכולתו
29 לזון את הקטינות "באופן מלא" אם יהיו במשמורתו (סעיף 26 לתצהיר הנתבעת מיום
30 23.4.17), וכי בחודש 10/12 שלח אליה טיוטת הסכם שלום בית לפיו התחייב לפרנס את
31 הבית בסכום של 10,000 ₪ (סעיף 27 לתצהירה, שם). בחקירתו הכחיש התובע כי הצהיר
32 בהליך המשמורת כנטען (עמ' 12 שורה 35 – עמ' 13 שורה 2 לפרוטוקול), אך הודה
33 בהתחייבותו בטיטת הסכם שלום הבית (עמ' 14 שורות 2-1 לפרוטוקול) ובסיכומיו לא נתן

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 דעתו לטענות בדבר הצהרותיו לעניין הכנסתו והסתפק בטענה שהוא מאדיר את הכנסותיו
2 ככל הניתן (סעיף 5 לסיכומיו).
3
- 4 26. כפי שהצהיר הנתבע לפני במסגרת הליך אמנת האג כי ביכולתו לזון את הקטינות מסתבר
5 בעיני כי עשה כן אף בפני בית המשפט בארה"ב והסכים לקבל על עצמו את הוצאות
6 הקטינות על מנת לשכנע כי אם תקבע המשמורת על הקטינות בידי הוא יוכל לטפל בהן
7 ולכלכל אותן, שכן קביעת משמורת בידי הורה מקפלת את חובתו לטפל בקטין ולכלכלו.
8 הטיב לכתוב בנדון כבוד השופט סילמן: "בשורה של פסקי דין בבתי המשפט למשפחה,
9 בעניין מזונות קטינים, מאימם, מקום בו הם במשמורת אביהם, נקבע כי במסגרת
10 העברת משמורת של קטין מאימו לידי אביו, מקופלת גם חובת האב, אליו הועברה
11 המשמורת, לטפל בקטין ולכלכלו" [תמ"ש 13627-09-12 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו,
12 19.6.13) פסקה 15 והאסמכתאות שם]; ראו גם: תמ"ש (משפחה באר שבע) 34894-08-10,
13 ש.ג.נ' מ.ג. (פורסם בנבו, 09.06.2011). הדברים אמורים במיוחד נוכח גילאי הקטינות בשנת
14 2012 והמצב המשפטי ששרר אז במדינת ישראל לפיו נטל החיוב במזונותיהן (למצער
15 ההכרחיים) נפל על כתפי האב בלבד.
16
- 17 27. התובע פירט כי הוא מנהל חשבון פרטי בבנק הפועלים, כי לו ולרעייתו חשבון בנק משותף
18 בבנק פג"י וכי רעייתו מנהלת חשבון פרטי בבנק לאומי.
19 מדפי החשבון שצירף התובע מחשבונו בבנק הפועלים עולה כי מופקדים אליו מידי חודש
20 סכומים שונים שהסתכמו לסכומים כדלקמן: חודש 1/16 16,242 ₪; חודש 2/16 4,519 ₪;
21 חודש 3/16 סך של 13,139 ₪; חודש 4/16 סך של 12,105 ₪.
22
- 23 לכתב התביעה צירף התובע גם דפי חשבון מס' XXX מבנק דיסקונט סניף בני ברק המתנהל
24 על שם אחיו מר XXX. התובע לא פירט בתצהירו דבר וחצי דבר באשר לחשבון זה, אלא רק
25 בדף "רשימת המסמכים" שצורף לתצהירו פורט כדלקמן: "דפי חשבון התובע (כולל חשבון
26 נוסף על שם אחיו של התובע בו עשה התובע שימוש עד חודש 4/16)". אין אלא להניח
27 אפוא כי התובע הוא היחיד שעשה שימוש בחשבון זה ויש לייחס לו את ההכנסות שהופקדו
28 אליו.
29 מדפי החשבון שצורפו מחשבון זה שעל שם האח בבנק דיסקונט עולה כי הופקדו אליו מידי
30 חודש סכומים שונים שהסתכמו לסכומים כדלקמן: בחודש 1/16 סך של 6,662 ₪; חודש
31 2/16 סך של 7,732 ₪; חודש 3/16 8,879 ₪. חודש 4/16 העביר התובע לחשבון זה סך של
32 3,500 ₪ וביום 13.5.16 סך נוסף של 1,422 ₪ ואיפס את החשבון.
33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 העולה מהאמור הוא שהסכומים שהפקיד התובע במצטבר לשני החשבונות מסתכמים
2 כדלקמן: חודש 1/16 סך של 22,904 ₪; חודש 2/16 סך של 12,251 ₪; חודש 3/16 20,018 ₪.
3
4 מדפי החשבון שצירף התובע מחשבונם המשותף שלו ושל רעייתו בבנק פג"י עולה כי להוציא
5 הפקדות שמקורן ממשכורת הרעיה מ"XXX" הופקדו לחשבון זה סכומים נוספים מידי
6 חודש, אשר במצטבר לסכומים שהופקדו לחשבון התובע מסתכמים לסכומים כדלקמן:
7 בחודש 7/16 הופקד לחשבון הבנק המשותף סך של 13,391 ₪, ולחשבון הבנק הפרטי של
8 התובע סך נוסף של 3,070 ₪, ובסה"כ סך של 16,461 ₪.
9 בחודש 8/16 הופקדו לחשבון המשותף סך של 3,058 ₪, ולחשבון התובע סך של 11,667
10 (אותם ביקש לייחס להעברה שבוצעה לחשבונו מחשבון הבנק הפרטי של רעייתו) וכן 800 ₪
11 שמקורם ב"קופת צדקה".
12 בחודש 9/16 הופקדו לחשבון הבנק המשותף סכומים שהצטברו לסך של 7,250 ₪ ולחשבון
13 הבנק הפרטי של התובע סך נוסף של 2,996 ₪, ובסה"כ 10,246 ₪.
14
15 יוער כי בחישוב דלעיל ביחס להפקדות לחשבון הפרטי של התובע לא הובאה קצבת הילדים
16 בסך של 846 ₪ אותה כן כלל כשטען שהכנסותיו מכל המקורות מסתכמות לסך חודשי של
17 6,170 ₪ לחודש. כמו כן לא חושבו הפקדות לחשבונו שמקורן במרכזים הקהילתיים,
18 הכנסות אותן ביקש לייחס לתובעת 2 (חודש 7/16 סך של 860 ₪; חודש 9/16 סך של 1,671
19 ₪).
20
21 28. העולה מהאמור הוא כי לחשבונות השונים של התובע, המנוהלים אך על שמו או במשותף
22 עם אחרים או על שם אחרים, מופקדים סכומים רבים שמקורם אינו ברור ויש לייחס אותם
23 להכנסות התובע. מכל מקום, התובע אדם צעיר, משכיל ובריא, ולמרות שלא הוסמך
24 לרבנות הוא זוכה לתואר רב (כפי שעולה מהאסמכתאות שהמציא לעניין הכנסתו וכן
25 לדבריו כך הוא מכונה בפי אחרים, עמ' 13 שורות 31-34 לפרוטוקול), ולא ניתן הסבר מניח
26 את הדעת מדוע אינו ממצה את פוטנציאל השתכרותו כפי שעשה בעבר.
27
28 29. אשר על כן, הריני מעריכה את רמת הכנסתו או את פוטנציאל הכנסתו של התובע לצורך
29 נשיאה במזונות הקטינות בסך של 17,000 ₪ נטו לחודש.
30
31 30. התובע נושא בשליש עלות המדור (1,400 ₪) וכן במחצית עלות הוצאות אחזקת המדור (500
32 ₪), ומכאן שלאחר הפחתת עלות המדור ואחזקתו עומדת הכנסתו הפנויה של התובע על סך
33 של 15,100 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1
2
3 31. ביום 21.1.16 נישא כאמור התובע בשנית, אך זכרה של עובדה זו לא בא בכתב התביעה
4 שהוגש על ידו ביום 27.6.16. גם בטופס הרצאת הפרטים שצירף התובע לכתב התביעה לא
5 פירט את עובדת נישואיו, או עובדת מגורי רעייתו וחמשת ילדיה בדירת הצדדים וממילא
6 החסיר פרטים על אודות הכנסותיה ורכושה.
7 התובע גם לא פעל על פי דרישת בית המשפט בהחלטה מיום 4.2.17 להגשת תצהירים
8 משלימים עובר למועד ההוכחות, והודיע ביום 16.4.17 כי אין לו ראיות נוספות להגשה על
9 אלה שהוגשו על ידו בתצהירו מיום 21.12.16, ובאופן שהחסיר מבית המשפט פרטים
10 ואסמכתאות שנדרשו לבחינת היכולות והצרכים נכון למועד קיום דיון ההוכחות. גם
11 לתצהירו מיום 21.12.16 לא צורפו כל המסמכים הנדרשים וכך צורפו לתצהיר רעייתו אך
12 שני תלושי שכר לחודשים 10-11/16 מהם עולה כי הכנסתה עומדת על סך של 7,688 ₪
13 ברוטו וסך של 6,882 ₪ נטו לבנק בממוצע לחודש.
14
15 מעדות הרעיה עלה כי בבעלותה דירה בעיר בני ברק, המחולקת לשלוש יחידות דיור,
16 המושכרות על ידה בסך כולל של 10,650 ₪ לחודש (עמ' 20, שורות 34-33). לדבריה במסגרת
17 הסכם גירושין קיבלה מאבי ילדיה את מלוא הזכויות בדירה במקום תשלום מזונות עבורם
18 (עמ' 22 שורה 36 לפרוטוקול).
19
20 32. לטענת התובע קודם לנישואיו נערך בינו ובין רעייתו הסכם ממון בו נקטו משטר של הפרדה
21 רכושית באשר לרכוש והזכויות שצברו עובר לנישואיהם. ההסכם הנטען ואישורו הדרוש
22 להוכחת תוקפו לא צורפו לתצהיר התובע או לתצהיר רעייתו, אך אניח לטובתם כי אכן זהו
23 המשטר הרכושי שאימצו (הזהה למעשה לזה הקבוע בהוראות חוק יחסי ממון, התש"ג-
24 1973). פועל יוצא של האמור הוא שהזכויות בדירה בבעלות הרעיה ולתובע אין בהן חלק,
25 ואולם עולה מהעדויות ומהראיות שהונחו לפני כי פירות שכר הדירה כמוהם כהכנסת
26 הרעייה המשמשים אותה לכלכלת ילדיה והמשפחה. בחקירתה העידה הרעיה לעניין הקבוע
27 בהסכם הממון: **"הנכס שלי, הדירה וכל הכספים שהיו לי בחשבון אם היו לי עד יום**
28 **החתונה"** (עמ' 21 שורה 32 לפרוטוקול). מכלל ההן שומעים את הלאו. לא הכספים שאקבל
29 בעתיד משכירות ולא הכספים שיצטברו לי בעתיד בחשבון.
30 לדבריה דמי השכירות מופקדים לחשבון פרטי על שמה בבנק לאומי, ובחשבון זה יתרת
31 זכות בחסכון על שמה בסך של 80,000 ₪ בקירוב (עמ' 22 שורה 3 לפרוטוקול). אם דמי
32 השכירות לא היו משמשים אותה כהכנסה לתשלום צרכי המשפחה השוטפים יש להניח כי
33 היה נצבר חסכון בסכום העולה על זה הנטען. ואכן הרעיה העידה כי מחשבון זה היא

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 משלמת את חלקה בדמי השכירות בדירת המשמשת אותה ואת התובע (עמ' 20 שורה 36 –
2 עמ' 21 שורה 1 לפרוטוקול). גם התובע הצהיר כי ביום 15.8.16 העבירה הרעיה מחשבון זה
3 לחשבון הפרטי בבנק הפועלים סך של 11,667 ₪ לצורך כיסוי יתרת חובה (סעיף 8
4 לתצהירו).
- 5 33. העולה מהאמור לעיל הוא שהכנסת רעיית התובע עולה כדי 17,532 ₪ נטו בחודש. אמנם אין
6 הרעייה חבה במזונות הקטינות, ואולם יש לתחשב בעובדה שהכנסתה משמשת אף היא
7 לפרנסת כל המשפחה, וכי הכנסותיה עם הכנסות התובע מסתכמות לסך של 34,532 ₪. על
8 סכום זה יש להוסיף את קצבת ילדים שמקבל כל אחד מהם מאת המוסד לביטוח לאומי
9 עבור 5 ילדים בסך כולל של 1,700 ₪ בקירוב. הנה כי כן לתובע ולרעייתו הכנסות בסך כולל
10 של 36,232 ₪ לחודש המשמשות אותם לכלכלתם ולכלכלת 10 ילדים.
11
- 12 34. התובע העיד כי לאחר נישואיו (בחודש 1/16) שכר עם רעייתו דירה נוספת בעלות של 4,000
13 ₪ לחודש, אך הם לא העתיקו אליה את מגוריהם ונתרו לגור בדירת הצדדים עד לחודש
14 4/17 (עמ' 4 שורות 19-20 לפרוטוקול). סבורתני כי עובדה זו מלמדת על חוזקם הכלכלי. כן
15 העיד התובע כי הוא נהג להעסיק עוזרת בית ויצא עם רעייתו ועם ילדיהם למספר נופשים.
16 דבריו של התובע כי בני זוג המגדלים יחד 10 ילדים, ובמיוחד בני זוג "טריים", זקוקים מעת
17 לעת לזמן פרטי לעצמם על מנת לשמר על הגחלת בהחלט מתקבלים על הדעת, ואולם
18 בענייננו העובדה שהתובע מצא לכך תקציב מבלי להיקלע ליתרת חובה מלמדת אף היא על
19 כושרו הכלכלי.
20
- 21 הכנסות הנתבעת
- 22
- 23 35. אין חולק כי לנתבעת תואר דוקטור בפוליטיקה האמריקאית ועיקר פרנסתה בארה"ב (עמ'
24 14 שורות 5-6 לפרוטוקול).
25
- 26 36. לטענת התובע הנתבעת עובדת בעבודות שונות בארץ ובחו"ל וכי בתביעה שהגישה בארה"ב
27 למזונות היא הצהירה שהכנסתה השנתית עומדת על הסך של \$120,000 לשנה, סכום העומד
28 לשיטתו על סך של 38,000 ₪ בקירוב לחודש. בסיכומים טען כי יש להעמיד את כושר
29 השתכרותה לכל הפחות על סך של 28,800 ₪ לחודש (סעיף 19 לסיכומים).
30
- 31 37. בכתב ההגנה (ובטופס הרצאת הפרטים) לא פרטה הנתבעת את הכנסתה כנדרש אלא
32 הסתפקה בטענה שאינה מוצאת עבודה התואמת את כישוריה ואת יכולותיה ועל כן היא
33 נדרשת לעבוד בעבודות מזדמנות בישראל כגון בטיפול קשישים (סעיפים 30 ו-34) וכי היא

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1 נדרשת לפנות לארגון צדקה לצורך קיומה הבסיסי (סעיף 37). בסעיף 17 לתצהירה מיום
2 12.2.17 טענה הנתבעת כי עיקר פרנסתה בארה"ב לשם היא נוסעת מעת לעת, ושכרה תלוי
3 בקיום לקוחות והכנסתה נעה בין \$1,000 לבין \$2,000 לחודש.
4 בתצהיר מיום 23.4.17 פרטה כי יש לקזז מהכנסות אלה בין היתר את הוצאות הנסיעה
5 לארה"ב לצורך השגתן, וכן הוסיפה כי בצוק העיתים היא נדרשת לעבוד בניקיון בתים
6 לצורך סיפוק צרכיה הבסיסיים ופרטה בטבלה את סכומי הכנסתה, ברוטו ונטו, מכל
7 המקורות לחודשים 6/16-4/17 (סעיף 35) אך מבלי לחשב את הכנסתה הממוצעת לחודשים
8 האמורים. בסעיף 10 לסיכומיה חזרה הנתבעת על הטענה שהכנסתה עולה כדי סך של
9 \$1,000-2,000 לחודש ברוטו לכל היותר כאשר מסכום זה יש להפחית את הוצאותיה לרבות
10 את הוצאות הנסיעה לארה"ב. הנתבעת צירפה לתצהירה מיום 23.4.17 העתק הדו"ח
11 שהגישה למס ההכנסה האמריקאי לשנת 2015 וממנו ביקשה ללמוד שהכנסתה השנתית
12 עמדה על הסך של \$13,280 קרי, \$1,106 לחודש (נספח יד) וכי נותר לה חוב לרשויות המס
13 בסך של \$17,158 בגין שנת המס 2012 (נספח טו).
14
15 38. התובעת מנהלת חשבון בבנק M&T בארה"ב, וחשבון בבנק הדואר בארץ. כעולה מנספח כי
16 שצירפה לתצהירה החשבון בבנק הדואר חסום ואין בו כל פעילות. עיון בתדפיסי חשבון
17 הבנק שצירפה הנתבעת לחודשים 9/16-1/17 מבנק M&T מעלה כי הופקדו אליו הסכומים
18 המצטברים להלן: בחודש 9/16 \$2,200; בחודש 10/16 \$4,823; בחודש 11/16 \$3,291;
19 בחודש 12/16 \$449; בחודש 1/17 \$4,074; בחודש 2/17 \$4,018; בחודש 3/17
20 \$1,544. כפי שטען הנתבע קיימת אי התאמה בהשוואה בין הסכומים שהופקדו לחשבון
21 הנתבעת (ורוכזו לעיל) לבין הסכומים שפורטו על ידה כהכנסה בטבלה שערכה בסעיף 35
22 לתצהירה. כך למשל פירטה הנתבעת בתצהירה כי בחודש 10/16 הכניסה סך של \$2,200
23 בלבד ואילו סך הסכומים שהופקדו לחשבונה מגיע כדי \$4,823. כך גם בחודש 11/16 פרטה
24 הכנסה של \$2,200 בעוד שסיכום ההפקדות מגיע לסך של \$3,291.
25 עם זאת, ריכוז כלל ההכנסות שפרטה הנתבעת בתצהירה לחודשים 9/16-3/17 מסתכם בסך
26 של \$19,718 ואילו ריכוז הסכומים שהופקדו לחשבונה בחודשים אלה מסתכם לסך של
27 \$20,399. הנה כי כן, הפער לכל החודשים מסתכם בסך של \$681 בלבד (ובממוצע \$110
28 לחודש בקירוב). לאור הפער הזניח בסכומים לא מצאתי לייחס משקל רב לאי ההתאמה
29 המפורטת לעיל שכן אין זה מן הנמנע שהנתבעת פרטה את הסכומים בתצהירה שלא לפי
30 מועד הפקדתם.
31 אין גם להוציא מכלל אפשרות כי מקורו של הפער האמור בחישוב הפקדות שאין מקורן
32 בהכנסה, ואולם משלא סיפקה הנתבעת הסבר אחר אין אלא להניח כי כל ההפקדות
33 לחשבונה הן הכנסות.
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1
2
3 39. הנה כי כן, לנתבעת הכנסות בסך של \$2,914 בממוצע לחודשים 9/16-3/17. עם זאת, ברור כי
4 הכנסות אלה הן הכנסות ברוטו לפני ניכוי הוצאות ומקובלת עלי עמדת הנתבעת כי מהן יש
5 לנכות גם את הוצאות הנסיעה שלה לארה"ב, שכן קיום ההכנסה תלוי בנסיעה. אין בידי
6 לקבל את פירוט ההוצאות וחישוב השכר "נטו" שנערך על ידי הנתבעת בסעיף 35 לתצהירה
7 שכן כלל אינו ברור והסכומים שפורטו בו אינם מתיישבים אלו עם אלו. כך למשל בחודש
8 ספטמבר פורטה הכנסה בסך כולל של \$2,700 וכן פורטו הוצאות בסך של 120 ₪ ובסך של
9 \$99.95. עם זאת בעמודה המסכמת פורט ללא כל ביאור: "ברוטו: 9,720. נטו: 6,253".
10
11 40. אמנם הנתבעת העידה בחיוב לשאלה אם היא מסרבת לספר היכן היא עובדת (עמ' 15 שורות
12 16-17 לפרוטוקול) ואולם מקבלת אני את הסברה כי ניסיון העבר ופועלו של התובע להזיק
13 לפרנסתה הוא שהביאה לחשש "אני לא יכולה להפסיד את הקצת שיש לי" (עמ' 15 שטרה
14 15 לפרוטוקול), שכן בעבר הוציא כנגדה התובע "כתב סירוב" בארה"ב באופן שפגע
15 בהכנסתה (נספח א' לתצהירה), ולא התרשמתי כי ניסתה להסתיר את הכנסותיה. כמו כן,
16 סבורתני כי טענות התובע בסעיפים 11-12 לסיכומי מוציאות את דבריה של הנתבעת
17 מהקשרם. ודוק. הנתבע מייחס לנתבעת הסתרה של תלושי שכר של הכנסותיה בארץ,
18 ואולם הנתבעת העידה כי שנתיים לפני הדיון עבדה בטיפול בקשישים והכנסתה דווחה
19 כנדרש לרשויות (עמ' 16 שורות 7-8 לפרוטוקול), וכי את הכנסותיה במזומן מניקיון בתים
20 היא רושמת ומעבירה לרוה"ח אשר מסר לה כי אינה צריכה לשלם מיסים (עמ' 15 שורות
21 32, 34-35 לפרוטוקול).
22 כמו כן, אינני מקבלת את הפרשנות שמבקש לצקת התובע לתשובתה בהקשר לנסיעתה
23 לארה"ב בחודש 2/17 (סעיף 14 לסיכומיו). הנתבעת העידה כי "בחודש יוני אני אמורה
24 לנסוע בגלל שהייתי אמורה להיות בפברואר והיה שלג..". (עמ' 14 שורות 33-34
25 לפרוטוקול). מתדפיס כניסות ויציאות שהגישה הנתבעת עולה כי שבה ארצה ביום 9.2.16.
26 דומני כי אין בהכרח להבין מתשובתה של הנתבעת כי לא הייתה בארה"ב בחודש 2/17 אלא
27 יתכן כי לא השלימה את תכניותיה בשל תנאי מזג האוויר ונדרשה לשוב. בהקשר זה אדגיש
28 כי מצאתי את עדותה של הנתבעת מהימנה והשתכנעתי כי היא העידה עובדות כהווייתן.
29 היכרותי ארוכת השנים עם הצדדים בהליכים השונים לימדני כי דיבורה המהיר והנרגש של
30 הנתבעת בעברית רצוצה לעיתים מבולבל קמעה ואולם היא נאמנה בעיני והתרשמתי
31 שהעידה אמת ללא כחל ושרק.
32

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 41. ניכר כי גם התובע השתכנע כי לסכומים שנטענו על ידו בכתב התביעה בקשר להכנסת
2 הנתבעת אין אחיזה במציאות ועל כן בסיכומיו הפחיתם וביקש להעמידם על סך של
3 \$10,000 ברוטו לחודש, וזאת על יסוד הסכמת הנתבעת כי זהו הסכום שהצליחה להשתכר
4 בעבר (סעיף 17 לסיכומים).
- 5 ברם, דומה כי אף התובע לא יכול לחלוק כי לסכום זה הגיעה (אם הגיעה) הנתבעת עת
6 התגוררה בארה"ב ועתותיה היו בידיה להשיא את הכנסתה. אינני סבורה כי ניתן ללמוד
7 מכך על פוטנציאל השתכרותה כעת משהשתנו הנסיבות עקב חזרת התובע לישראל.
- 8
- 9 42. התובע לא כפר בטענות הנתבעת כי היא נדרשת לעבוד בטיפול בקשישים ובניקיון בתיים
10 בשהותה בארץ על מנת לספק את צרכיה המינימליים, ומכל מקום האמנתי לנתבעת כאמור
11 כי דבריה אמת. מאליו ברור כי אם הייתה הכנסת הנתבעת בשפע, כפי שטוען התובע, לא
12 הייתה נזקקת לעבודת כפיים מסוג זה, וגם בכך יש ללמדני כי הכנסתה דלה.
- 13
- 14 43. כפי שבואר, הנתבעת לא עמדה במוטל עליה ולא הוכיחה את הכנסותיה מכל המקורות
15 בניכוי ההוצאות. בנסיבות העניין, לאחר שהתחשבתי בכל טענות הצדדים ושקלתי את כל
16 הראיות שהוערמו לפני מצאתי להעמיד את הכנסת הנתבעת מכל המקורות בארץ ובחו"ל
17 לצורך חיובה במזונות הקטינות בסך של \$1,500 לחודש. קרי, 5,400 ₪ (לפי שער שהציע
18 התובע בסעיף 19 לסיכומים \$=3.6 ש"ח).
- 19
- 20 44. הנתבעת שוכרת יחידת דיור למגוריה בארץ בעלות של 2,100 ₪ לא כולל תשלום חשבונות
21 מים, חשמל, טלפון (נספח י' לתצהירה). ברם, הנתבעת לא הוכיחה מהן הוצאות אחזקת
22 המדור. הכנסתה הפנויה של הנתבעת בהפחתת עלות המדור בלבד עומדת אפוא על הסך של
23 3,300 ₪.

24
25 רכוש הצדדים:

- 26
- 27 45. לצדדים זכויות שוות בדירת המגורים. הצדדים לא פרטו מהו הסכום המוערך שיוותר בידי
28 כל אחד מהם מתמורת מכירתה לאחר סילוק הוצאות המכירה ובהערכה גסה ניתן להעמידו
29 על סך של 900,000 ₪. משלא נטען אחרת הרי שפרט לכך אין למי מהצדדים כל רכוש ממשי
30 נוסף אותו יש לכלול בבחינת יכולתו הכלכלית.

31
32 חובות הצדדים:

33

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 46. בטופס הרצאת הפרטים פירט התובע כי פרט לחוב המשכנתא, לחובתו חוב לגמ"ח בסך של
2 \$35,000 וכן מחצית מחוב משותף לצדדים לעוה"ד ס' (אשר מונתה על ידי בית המשפט
3 בבולטימור לייצוג הקטינות).
- 4 47. הנתבעת פירטה בתצהירה כי צברה חובות רבים בעקבות לימודיה בארה"ב (\$120,000) וכן
5 בגין ייצוג בהליכים המשפטיים השונים (\$250,000 בקירוב, כולל חלקה בחוב לעוה"ד ס')
6 וחובות נוספים בגין הלוואות שנאלצה ליטול מאנשים שונים לצורך ניהול ההליכים
7 המשפטיים ולצורכי מחייה בעת שהותה בארה"ב קודם להשבת הקטינות ארצה ובעת
8 שלדבריה לא נשא התובע בתשלום מזונות עבורן. לדברי הנתבעת חובותיה מגיעה כדי סך
9 של \$500,000 בקירוב (עמ' 6-7 לתצהיר). התובע טוען לדחיית הטענה משום שהחובות
10 הנתענים ברובם לא הוכחו.
11
- 12 48. הנתבעת צירפה בנספח טו לתצהירה אסמכתא מיום 13.6.16 לחוב לרשויות המס בארה"ב
13 "IRS" בסך של \$17,330. בנספח כב' לתצהירה צירפה אסמכתאות באשר לחובות הנתענים,
14 כדלקמן: אישור מיום 12.10.11 על יתרת חוב בסך של \$128,516 מ- "US Department of
15 "Education"; דרישת תשלום חוב מיום 15.4.15 בסך של \$209,669 ממשרד עו"ד "MILES
16 " & STOCKBRIDGE" מבולטימור ארה"ב; דרישת חוב מהמוסד לביטוח לאומי מיום
17 29.1.17 בסך של 1,603 ₪; הודעה מיום 21.8.15 לפיה הוטל עיקול על חשבון הבנק בסך של
18 23,656 ₪ בגין חוב למע"מ; צו עיקול מיום 29.6.16 עד לכיסוי חוב בסך של 7198 ₪ למע"מ;
19 קבלה מיום 27.2.17 על תשלום סך של 1,836 ₪ בגין חוב למע"מ. כן צירפה הנתבעת
20 אסמכתאות בגין חובות נטענים של "Global Vision Israel Media" מהשנים 2008-
21 2009: קבלה מחנות פרחים מיום 13.5.08 על סך של 250 ₪ עליה נכתב "לא שולם";
22 חשבונית מיום 4.3.09 מ- "IsraTimes" בסך של 834 ₪; חשבונית מעיתון "הארץ" מיום
23 31.3.09 בסך של 3,534 ₪.
24
- 25 49. התובע תהה הכיצד יתכן שלא הוגשו תביעות כנגד הנתבעת בגין חובות בסכומים כה גבוהים
26 כגון החוב ללימודים וחוב שכר הטרחה למשרד עוה"ד האמריקאי וביקש ללמוד מתשובת
27 הנתבעת לפיה שילמה חלק מהחובות (עמ' 19 שורה 9 לפרוטוקול) כי החובות הנתענים כלל
28 אינם קיימים עוד.
29
- 30 50. אין מחלוקת למעשה בקיומו של חוב של הנתבעת בסך של \$17,333 ל "IRS". אין מחלוקת
31 גם שעו"ד ס' זכתה בתביעתה בארץ כנגד שני הצדדים בסך של \$85,000 בקירוב, ובקיומו של
32 חוב לכל אחד מהצדדים כלפיה בסך של \$42,000 בקירוב. לא עלה בידי הנתבעת להוכיח את

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

1 החובות הנטענים לגורמים פרטיים שפורטו על ידה בסעיף 34 לתצהירה משלא הביאה כל
2 אסמכתא או עדות להוכחת החוב. כך לא עלה גם בידי הנתבעת להוכיח קיומם של חובות ל
3 "Global Vision Israel Media" ואת חבותה האישית בפירעונם.
4 עלה בידי הנתבעת להוכיח חוב כלפי המוסד לביטוח לאומי בסך של 1,603 ₪, וחוב כלפי
5 מע"מ, ואולם לא עלה בידיה להוכיח את יתרת החוב כלפי מע"מ. המחלוקת העיקרית נוגעת
6 לשאלת קיומם של החובות הנטענים בגין שכר לימוד ובגין שכר טרחת עו"ד.
7 האסמכתאות שהומצאו בגין שני חובות אלה אינן עדכניות, ומשלא טענה הנתבעת אחרת
8 פשיטא כי אכן לא הוגשו כנגדה תביעות בגין חובות אלה.
9 עם זאת, הנתבעת כלל לא נחקרה בעניין החוב הנטען בגין לימודיה בסך של \$128,000,
10 ובקשר לחוב למשרד עוה"ד בסך שך \$209,000 השיבה כי עוה"ד "מחכה" (עמ' 18 שורה 36
11 לפרוטוקול). הנתבעת העידה גם כי לא עלה בידיה להביא את פרוטוקול הדיון שהתקיים
12 בבית המשפט בבולטימור כדי להוכיח את טענותיה בקשר להצהרותיו של התובע (שם
13 לדבריה הצהיר כי חוב שכר הטרחה שלו נפרע במלואו על ידי כספים שקיבל מהקהילה
14 ומחברים) משום שלא היה בידיה לשאת בתשלום הנדרש לכך (עמ' 17 שורות 24-28
15 לפרוטוקול) וכי לא יכלה לפנות למשרד עוה"ד שייצג אותה משום ש"הם לא מוכנים לעשות
16 כלום עבורי עד שאשלם חוב של \$209,000" (עמ' 17 שורה 18 לפרוטוקול).
17 אינני מסכימה עם התובע שהמסקנה המתבקשת מאי הגשת תביעות היא העדר חוב,
18 והאמנתי לדברי הנתבעת כי אינה יכולה לקבל סיוע ממשרד עוה"ד בשל חובה כלפיו. כמו
19 כן, תשובת הנתבעת כי שילמה חלק מהחובות ניתנה בהקשר לחובות בארץ בעטיים הוטלו
20 עיקולים ולא בהקשר לחובות בחו"ל ולא ניתן ללמוד הימנה כי פרעה את חובותיה.
21
22 51. הנה כי כן, השתכנעתי כי לנתבעת חובות בשיעור של \$400,000 בקירוב (\$128,000 בגין
23 לימודים + 209,000 חוב שכר טרחה + \$42,000 חוב פסוק לעוה"ד ס' + \$17,333 למס הכנסה
24 האמריקאי = \$396,333 + חוב למוסד לביטוח לאומי 1603 ₪ + חוב למע"מ). סך השווה ל-
25 1,440,000 ₪ (לפי שער של \$=3.6 ₪). בנסיבות האמורות, עת שיעור חובותיה של הנתבעת
26 עולה על כלל רכושה מצאתי שאין להתחשב בתמורה שתקבל ממכירת הדירה בבחינת
27 יכולתה להשתתף במזונות בנותיה מדין צדקה [בעניין זה השוו לע"א 210/82 גלבר נ' גלבר,
28 פ"ד לח(2) 14, (1984) (להלן: "פרשת גלבר") בעמוד 22 שם קבע בית המשפט: "נראה לי, כי
29 יש להביא בחשבון לצורך המזונות רק את הכנסותיהם של ההורים
30 ממשכורותיהם. האישה אמנם קיבלה סך 50,000 לירות בעת הגירושין, אך סביר
31 שסכום זה צריך לשמש לה לסידורים שונים במעבר מצורת חיים של אשת איש לחיים
32 של בודדות וכן לצורך הבטחת עתידה".]
33
34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1
2
3
4 52. בשאלת אומדן הסכום המינימאלי ההכרחי שיש להותיר לנתבע בתביעת מזונות לקיומו
5 עצמו,
6 לאחר סיפוק צרכיהם ההכרחיים של ילדיו, אימצו בתי המשפט למשפחה פסיקה של בית
7 המשפט העליון אשר אישרה חיוב במזונות גם עבור אב שנותר לו פחות מ- 2,000 ₪ לצרכיו
8 האישיים [בע"מ 1715/07 פלוני נ' פלונית ואח', (פורסם בנבו, 4.11.16)] ממנה הקישו כי די
9 להותיר לנתבע במזונות סך של 2,000 ₪ לצורך קיומו וסיפוק צרכיו האישיים [ראו למשל:
10 תמ"ש (משפ' ק"ש) 57123-02-13 פלונית נ' אלמוני (פורסם בנבו, 4.11.16); תמ"ש (משפ' ת"א)
11 38554-09-11 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 6.3.16); תמ"ש (משפ' נצי') 10538-11-13
12 ש.ל.נ' א.ש.ל. (פורסם בנבו, 21.4.15)].
13 מסופקני אפוא אם מתקיים בנתבעת תנאי האמידות שכן ניכר שהכנסתה (3,300 ₪ מבלי
14 להפחית הוצאות אחזקת מדור ומבלי להפחית את הוצאות מדורה בארה"ב) אינה מספקת
15 אלא לפרנסת עצמה ובאופן שיאפשר לה לרכוש לקטינות בגדים ומתנות לקטינות שהוא
16 חשוב וחיוני בעיני לצורך קירוב הלבבות וחידוש הקשר עימן.
17
18 53. גם אם אניח כי מתקיים בנתבעת תנאי האמידות הרי שהכנסתה הפנויה, לאחר הפחתת
19 עלות מדור והותרת מינימום למחייתה עולה כדי 1,300 ₪ (2000-3,300), קרי כדי שיעור של
20 10% מהכנסתו הפנויה של התובע לאחר הפחתת עלות מדור, הוצאות מדור והותרת
21 מינימום למחייתו (2,000-15,100).
22 פועל יוצא של האמור הוא כי יש לחלק את נטל תשלום המזונות בין הצדדים ביחס
23 להכנסותיהם הפנויות באופן שהתובע יישא ב- 90% מצורכיהן העולים כדי סך של 4,636 ₪
24 (לאחר הפחתת קצבת הילדים של הביטוח הלאומי, 864 ₪, שמתקבלת בידי, ראו גם:
25 פרשת גלבר, עמ' 23), ואילו הנתבעת תישא ב- 10% מהסכום, קרי בסך של 463 ₪.
26
27 54. בנסיבות האמורות, נוכח הסכום הנמוך ושעה שהשתכנעתי שביכולתו הכלכלית של התובע
28 להמשיך ולשאת בכלל מזונותיהן של הקטינות, מצאתי לחייב את הנתבעת לשאת בסכום
29 האמור ישירות כלפי הקטינות ברכישת ביגוד והנעלה עבורן. טובת הקטינות לא אך שלא
30 תיפגע בדרך זו שכן צורכיהן ממילא ימשיכו להיות מסופקים על ידי התובע אשר יכול
31 להמשיך לשאת בכך, אלא דרך זו אולי אף תטיב עמן שכן טובתן בהכרח בחידוש הקשר עם
32 הנתבעת – אמן, והשתכנעתי כי ברכישת מתנות עבורן יש לסייע בכך. רכישת ביגוד והנעלה
33 על ידי הנתבעת למצער בסכום האמור תסייע אף בידי התובע שכן תחסוך ממנו את הצורך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

12 ספטמבר 2017

תמ"ש 56446-06-16 ו' ואח' נ' ו'

- 1 ברכישת הפרטים האמורים. ודוק. הנתבעת צירפה לתצהירה התכתבויות שלה עם הקטינות
2 בקשר לפריטים שהן מבקשות ממנה לרכוש עבורן ומצאתי כי גם בתקשורת זו בעניינים
3 אלה יש חשיבות לחידוש הקשר ביניהן וביסוסו.
4
5 55. לאור התוצאה אליה הגעתי התייטר הצורך בדיון במספר טענות. הראשונה, שאלת קיום
6 תנאי הנזקקות של התובעת 2 אשר הוכח שהיא עובדת ומתפרנסת. השנייה, השאלה האם
7 יצאה הנתבעת כדי חובת ההשתתפות במזונות הקטינות שעה שנעשה שימוש בדירת
8 הצדדים עד לחודש 4/17 מבלי ששולמו לה דמי שימוש ראויים. השלישית, טענת הנתבעת
9 לפטור מהשתתפות במזונות התובעות 2-3 עקב העובדה שהן מסרבות לכל קשר עמה.
10 בהזדמנות זו תובע שוב תקוות בית המשפט כי שני הצדדים יראו את טובת הקטינות 2-3,
11 אשר בקרוב יגיעו לפרקן, ויעשו ככל שביכולתם על מנת להביא לחידוש הקשר ביניהן לבין
12 הנתבעת.
13
14 56. סופו של דבר הוא שאני דוחה את התביעה לחיוב הנתבעת בהשתתפות במזונות הקטינות
15 מדין צדקה, אך מחייבת אותה החל מיום 1.9.17 להשתתף במזונותיהן באופן ישיר בדרך של
16 רכישת ביגוד והנעלה לקטינות בסכום חודשי שלא יפחת מ- 440 ₪, וזאת עד שימלאו
17 לתובעת 6 18 שנה.
18
19 כל צד יישא בהוצאותיו.
20
21 פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
22
23
24 ניתן היום, כ"א אלול תשע"ז, 12 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.
25

אורית בן דור ליבל, שופטת

26
27
28
29
30
31
32